

Z jednání obecní rady a obecního zastupitelstva

23. schůze obecní rady, spojená s pracovní poradou obecního zastupitelstva se konala dne **6. 3. 2000**.
24. schůze, opět společná s pracovní poradou obecního zastupitelstva se konala před veřejným zasedáním obecního zastupitelstva dne **21. března 2000 a 25. schůze** obecní rady byla dne **27. března 2000**. Radní a zastupitelé na těchto schůzích projednali žádosti o prodeje a pronájmy pozemků, rozbor hospodaření obce za r. 1999 a návrh rozpočtu na r. 2000, způsob úpravy lesíka za školou, stanovili pořadí oprav místních komunikací pro letošní rok a rozhodli o zřízení muzea radiotechniky v bývalé budově obecního úřadu, umístění pamětní desky rodáku z Chlumečka, hudebnímu skladateli Adovi Doškovi ve vstupu do radnice a přemístění sběrného dvora do dvora Domu služeb z důvodu uvolnění pozemku nad čerpací stanicí Pap-oil pro výstavbu technické vybavenosti.

Veřejné zasedání obecního zastupitelstva se konalo dne 21. března 2000 za účasti 14 zastupitelů (omluven MVDr. J. Malásek) a asi 50 občanů. Po úvodních formalitách starosta seznámil občany s děním v obci, se vstupem Křemže do mikroregionu "Podkletí" a naznačil úkoly, které si obec pro letošní rok vytýčila.

V další části zasedání byl schválen výsledek hospodaření obce za r. 1999 a rozpočet na r. 2000, prodej a pronájem pozemků, půjčky z Fondu rozvoje výstavby na opravy střech a fasád obytných domů v obci a poskytnutí daru (zařízení gynekologické ordinace ve Křemži) Nemocnici Č. Krumlov.

V diskusi se občané zajímali o postup oprav místních komunikací, o rekonstrukci ČOV Křemže, o čištění rybníků a další.

Závěrem bylo přijato usnesení, jehož plné znění otiskujeme.

- Lin -

USNESENÍ

z veřejného zasedání obecního zastupitelstva, konaného 21. března 2000

Obecní zastupitelstvo obce Křemže na svém zasedání

1. BERE NA VĚDOMÍ

- zprávu starosty o plnění úkolů z minulých zasedání obecního zastupitelstva
- informace starosty o dění v obci
- zprávu tajemníka o činnosti obecní rady

- zprávu o provedení auditu hospodaření obce za r. 1999

2. SCHVALUJE

- výsledek hospodaření obce za rok 1999
- rozpočet obce na rok 2000
- poskytnutí půjčky z FRB
 - p. Klimešovi, Chlum čp. 102 - oprava střechy - 50.000,- Kč
 - pí Dominové, Křemže 141 - oprava střechy - 50.000,— Kč
 - pí Vaňáskové, Chlum čp. 45 - oprava střechy - 40.000,— Kč

- p. Strommerovi, Chlum 15 - oprava střechy - 50.000,— Kč po dodání kladného stanoviska od stavebního úřadu

- pí Varechové, Křemže 145 - oprava fasády - 50.000,— Kč po dodání kladného stanoviska od stavebního úřadu

- prodej pozemku č. 2099/3 - 28 m² - zast. plocha, manželům Krobovým, Č. Budějovice za 100,—Kč/m² + náklady

- prodej části pozemku KN č. 95 o výměře 77 m² v ulici Na Vyhlídce pí Valkonyové za cenu dle znaleckého posudku + náklady

- prodej pozemků KN č. 1300/2 a 1184/3 u rybníka V Hájích ve Chmelné manželům Jungwirto-
vým za cenu dle znaleckého
posudku + náklady
- prodej části pozemku KN
č. 524/1 v Netolické ulici (nad
čerpací stanicí Pap-oil) pro vý-
stavbu technické vybavenosti
- pronájem části pozemku KN
č. 942/2 v Lomené ulici za
1.000,— Kč /rok
- pronájem 18 m2 (zastavěná plo-
cha) u domu čp. 183 za 200,—
Kč/rok

- darovací smlouvu na zařízení
gynekologické ordinace ve
Křemži Nemocnici Č. Krumlov
v celkové hodnotě 21.153,— Kč
- vstup obce Křemže do zájmové-
ho sdružení obcí "Podkletí"

3. NESCHVALUJE

- poskytnutí půjčky z FRB p. Šul-
covi, Křemže 77 - oprava fasá-
dy - 50.000,— Kč

4. UKLÁDÁ

- *pracovníkům Obce a členům
obecního zastupitelstva* - dbát

*na řádné hospodaření dle
schváleného rozpočtu obce na
r. 2000*

- *starostovi* - uzavřít smlouvy
o půjčce z FRB, kupní smlouvy,
nájemní smlouvy a darovací
smlouvu dle bodu 2 tohoto
usnesení
- *obecní radě* - provést výběrové
řízení na prodej pozemků v pří-
padě většího počtu zájemců
o koupi pozemků
- *starostovi* - zajistit vstup Obce
Křemže do mikroregionu "Pod-
kletí"

VELIKONOCE

Přípravným obdobím na Veli-
konoce je v církevním kalen-
dáři doba postní. Ta začíná
Popeleční středou, kterou skončila
veselá doba masopustu, kdysi na-
plněná radovánkami, svatbami
a hojností báľů, které pořádaly or-
ganizace a spolky na vsi. V minu-
lých generacích se 40ti denní půst
opravdu dodržoval. Nekonal se
zábavy, nebyly svatby, bylo omezo-
vání masitých jídel a kuřáci odklá-
dali i své dýmky (fajfky). Každá
z postních nedělí má své pojmeno-
vání. Z těch se ještě udrželo "nedě-
le smrtelná". Byla nazvána podle vy-
nášení smrtky ze vsi, což vlastně
navazovalo na starý pohanský zvyk
vynášení bohyně smrti Morany
a vítání jara. V jižních Čechách byla
smrtka spletena ze slámy nebo
z hadrů a po vynesení ji mládež
slavnostně hodila po plovoucí vodě.
Na Křemežsku tento zvyk již zani-
kl, ale neděle Smrtelná byla u nás
známa svou poutí. To už bývalo
hezké počasí a o této jarní pouti
bylo křemežské náměstí plné krám-
ků i lidí. Za německé okupace tato
pout' zanikla a už se pak neobnovi-
la. Ze všech čtyř našich poutí nám
zbyla už jen Michalská. Po této ne-
děli následuje Květná neděle, kdy
si církev připomíná slavnostní vjezd
Krista do Jeruzaléma, při kterém mu
dav házel na cestu květy a ratoles-
ti - proto "Květná". Tuto neděli jsme
jako školáci nosili do kostela "be-

rany". Bylo to několik lískových pru-
tů svázaných dohromady. Byly ople-
teny jedlovou chvojí, nahoře s kříž-
kem z chvoje a stuhami z krepové-
ho papíru. Snahou každého kluka
bylo mít berana co nejdelšího.
A ostudou dokonce bylo nemít žád-
ného.

Bylo to krásné, když každý si při mši
sv. hlídal toho svého u oltářní mříž-
ky. Berani se různě klátili, každý
jinak opentlený a jinak dlouhý. Děv-
čata nosila jen svazky kočiček. O
Květné neděli zpíval chrámový sbor
při bohoslužbě "Pašije" - "Utrpení
pána našeho Ježíše Krista" podle
sepsání některého z evangelistů.
Pašije se opakovaly ještě na Zele-
ný čtvrtek a Velký pátek. Název
"Zelený" proto, že si Židé připomí-
nali odchod z Egypta, kdy
v předvečer jedli beránka a k němu
zvláštní druh zeleniny. "Velký pátek"
znamená významný, tj. "velký" den,
kdy Kristus přinesl svou oběť na
kříži za spásu lidstva. O "Bílé so-
botě" přistupovali tzv. katechumeni
po předchozí přípravě ke svátosti
křtu a měli ten den na sobě bílou
rouchu. Názvy těchto dnů mají tedy
svůj dávný původ.

O řehtání v těchto dnech, kdy
"zvony odletěly do Říma" byl přispě-
vek v loňském Křemežsku. To se
ještě udrželo a jistě udrží i v příš-
tích generacích.

Jako se v našich kostelích o vá-
nocích stavějí jesličky, tak o Velkém
pátku se zřizuje symbolický hrob
Pána Ježíše, což je v církvi zave-
dono už od 10. století. Za našeho
dětství ještě pamatuji, že u nás stáli
u Božího hrobu dva členové Orla ve
stejnokroji s vytasenými šavlemi.
Představovali jsme si v nich stráž
římských vojáků kdysi u hrobu Kris-
tova. Silný dojem v nás dodnes za-
nechala slavnost "Vzkříšení" na Bí-
lou sobotu večer. Při ní vyšel z kos-
tela průvod po křemežském náměs-
tí. Vpředu šel kněz s Nejsvětější
svátostí pod "nebesy" (baldachý-
nem) s ministranty, kteří zvonili na
zvonky. K písni hrála dechovka a za
okny po celém náměstí (i na četnic-
ké stanici) svítily svíčky zasazené
do trojúhelníkových podstavců. Bylo
to opravdu slavnostní a krásné
v upomínku na Kristovo zmrtvých-
vstání.

Jako Vánoce mají svůj typický symbol, vánoční stromeček, Velikonoce zas velikonoční vajíčko. V dějinách lidstva bylo vejce vždy symbolem plodnosti a Velikonoce jsou svátky jara, kdy se vše v přírodě probouzí k novému životu. Velikonoční vajíčka musí být ale vždy malovaná - velikonoční kraslice. Každý kraj má svou tradici kraslic. Na našem Křemežsku se od nejstarších dob malovaly kraslice doudlebské. Tradici těchto kraslic se správnými motivy u nás udržovala a ve svém okolí šířila pí Marie Husarová a je dobře, že mnoho našich žen (i muži) se od ní této umělecké tvorbě přiučili. Doufejme, že tato tradice doudlebských kraslic bude přecházet i na další generace.

Na velikonočních pohlednicích bývají i další symboly jara a nového života. Zajíček je předkřesťanským symbolem plodnosti, protože má během roku několikrát mladé. Kuřátko nebo housátko představuje rodící se život z uzavřené skořápky. Zelené větvičky a pučící kočičky jsou symbolem probouzející se přírody po zimním spánku. Velikonoční beránek na pohlednicích nebo jako pečivo má už svůj původ náboženský. Je to symbol čistoty, míru, nevinnosti a pokory. Proto ho Židé obvykle obětovali ve svém

chrámu v Jeruzalémě a má znamenat tím oběť Kristovu na kříži.

Z velikonočních zvyků snad zůstal dnes jediný, že chlapci šlehají děvčata pomlázkou a vymáhají na nich kraslice. Myslím, že jsme nepředali dalším generacím ostatní zvyky z našeho mládí: sekání korunou do vejce, zda se zasekne, tlčením dvou vajec o sebe, které víc vydrží, toho majitel vyhrává obě, kutálení vajec po hrabích k sobě

přiložených na sklonu a možná ještě další jiné.

Myslím, že Velikonoční svátky se nám za našeho dětství zapsaly také jako svátky opravdového jara. Po sněhu už nebývalo dávno ani památky, potůčky a stružky vesele bublaly vodou, sluníčko svítilo a začínala doba jarních her. Dnes spíše platí "Zelené Vánoce, bílé Velikonoce."

- František Nejedlý -

Mikroregion "Podkletí"

Vážení přátelé, spoluobčané, rád bych Vás velmi stručně seznámil s fenoménem dnešní doby v oblasti územní samosprávy a to vzniku různých zájmových svazků obcí na území našeho státu a především zde u nás.

Dne 17. 2. 2000 byla pověřeny starosty obcí Brloh (Libor Lev), Nová Ves (Jaroslav Bauer), Křemež (Ing. Josef Troup), Holubov (Jaroslav Franěk) a Zlatá Koruna (Antonín Decarli) po téměř ročním jednávání a doladování podmínek uzavřena zakladatelská smlouva zájmového sdružení obcí - mikroregion "Podkletí".

Mnozí se jistě v duchu zeptají na důvody založení tohoto sdružení a jeho cíle. V rámci přibližování naší

republiky Evropské unii proudí do naší země finanční prostředky z tzv. Předstrukturálních a kohezních fondů prostřednictvím různých programů (např. SAPARD). V EU jsou tyto prostředky ze strukturálních a kohezních fondů využívány k podpoře a vyrovnávání úrovně různých oblastí života a ekonomiky členských států EU. Prostřednictvím předstrukturálních fondů se mají různé subjekty v naší republice naučit využívat těchto prostředků tak, aby v době přijetí naší republiky do EU došlo k plynulému a bezproblémovému zapojení do v EU již fungujícího systému.

Prioritně jsou pak z těchto programů, ale v současné době i z národních programů (Program obnovy venkova) zvýhodňovány projek-

ty, které řeší problematiku společnou pro větší regiony proti projektům řešícím pouze správní území jednotlivé obce.

To je jedním z hlavních důvodů, které vedly zakladatelské obce ke sdružení do mikroregionu "Podkletí".

Dalším zásadním důvodem je pak skutečnost, že existuje celá řada problémů společných těmto obcím, které však samostatně nejsou schopny řešit a rovněž i fakt, že existuje celá řada problémů, které musí každá obec řešit ať chce, či ne, a při zajišťování těchto úkolů má sdružení více obcí jistě větší váhu a sílu než obec samotná. Např. při zajišťování povinnosti obce k likvidaci komunálního odpadu může sdružení vyjednat s provozovatelem těchto služeb lepší podmínky než obec samotná - na jedné straně prosazuje společné požadavky na kvalitu a cenu služby a zároveň na stra-

ně druhé nabízí provozovateli služeb kvantitativně slušný trh. Na druhou otázku, na kterou se může každý z občanů ptát, tj. co je cílem sdružení, lze odpovědět poměrně jednoduše. Cílem sdružení je prosazování společných zájmů sdružení a zájmů jednotlivých obcí. Pod touto zdánlivě jednoduchou definicí se skrývá celá řada konkrétních cílů: rozvoj infrastruktury, výstavby veřejně prospěšných zařízení, řešení dopravní obslužnosti, odpadového hospodářství, podpora podnikání, rozvoj společných tradic, společenského dění, kultury, sportu, zkvalitnění podmínek zdravotnictví, školství, služeb.

Podkladem pro stanovení priorit jednotlivých konkrétních projektů je "Rozvojová strategie zájmového sdružení obcí Podkletí". Aby tato strategie odrážela skutečné potřeby, zájmy a cíle mikroregionu a nebyla pouze teoretickou prací, je po-

třeba, aby do procesu jejích zpracování bylo zapojeno co nejvíce aktivních občanů, neziskových nestátních organizací, podnikatelů a samozřejmě samosprávy. Protože zpracování této strategie stojí nemalé prostředky (130.000,- Kč), požádalo sdružení obcí o dotaci právě z "Programu obnovy venkova" ve výši 84.000,- Kč. Pokud sdružení tuto dotaci obdrží, měla by být strategie našeho mikroregionu zpracována do konce tohoto roku. Možná si v této chvíli řada lidí řekne nač vynakládat takové prostředky na "nějakou strategii" a proto dovolu, abych se vrátil na začátek tohoto příspěvku. Bez rozvojové strategie má celé sdružení obcí a každá samotná obec pramalou šanci získat jakýkoliv příspěvek, jak z evropských, tak národních dotačních fondů. Myslím, že uvedených základních informací o novém mikroregionu je již dosti, že čtenář Křemežska se těší již na další, méně

suchopárné články a proto úplně na závěr uvádím pár konkrétních čísel:

- **počet obyvatel mikroregionu (k poslednímu sčítání): 5.346**

• z toho Brloh:	992
Nová Ves:	408
Křemže:	2.422
Holubov:	910
Zlatá Koruna:	614

- sídlo sdružení: Obec Křemže, Náměstí 35
- předseda sdružení: Ing. Josef Troup

Bližší informace, a nejenom o sdružení, lze nalézt na adrese: www.kremze.ois.cz

Na této adrese je v současné době k dispozici i úřední deska, měsíčník Křemežsko a informace o obci.

- S úctou Ing. Josef Troup -

Ada DOŠKO

Rád bych vzpomněl na rodáka, který se narodil před šedesáti třemi roky, dne 9. dubna 1937 v Chlumčce, hudebního skladatele Adu Doško.

Již v Obecné škole ve Křemži (dnešní radnice) mluvil o hudbě. Jinak to byl jako každý jiný žák. Účastnil se všeho, co naše třída pořádala. Přesto hudba byla pro něho to nejbližší. Už jako malý žák se začal učit hrát na křídlovku u pana Borovky v Nové Vsi, který byl vojenským hudebníkem, t. č. na odpočinku. Po ukončení školy ve Křemži jako patnáctiletý byl přijat na vojenskou hudební školu v Roudnici nad Labem. Po ukončení této školy byl vojenským hudebníkem z povolání. Hrál u posádkových hudeb, převážně v jihočeském kraji. Tam již začínala jeho hudební tvorivost. Po skončení u vojenské hudby pracoval v oblasti kultury v Českých Budějovicích. Jeho tvorivost se stále rozšiřovala. Pracoval jako umělecký vedoucí u jihočeských kapel, se kterými jezdil i do zahrani-

čí. Jeho skladeb a textů, ve kterých jsou i úpravy, bylo kolem čtyřsetpadesáti. Jeho písničky známe z nahrávek na kazetách, posloucháme je z rozhlasu. V těchto písničkách se vrací k rodnému kraji, když opěvuje Křemežsko, Kleť, Český Krumlov, Srdce Vltavy, Šumavu aj.

První zmínka o jeho tvorbě je partitura věnovaná pro vánoční dobu křemežskému kostelu od rotmistra Ady Doško v roce 1957.

Přestože tu Ada Doško nebydlel, rád byl mezi námi přítomen. Vždy, každým rokem byl pravidelným návštěvníkem Křemežského veletrhu ve stanu, kde účinkovaly kapely, kde byl mezi svými přáteli. Jeho přáním bylo pro tento křemežský veletrh složit skladbu a nechat ji otextovat známým Zdeňkem Benešem, který také pravidelně navštěvuje náš veletrh. Již se toto neuskuteční a ani další nápady, které měl Ada Doško ještě ve svém scénáři (povědomí). Zemřel ve věku 62 let 9. září 1999 v Českých Budějovicích. Přál si, aby byl pohřben v rodném kraji na křemežském hřbitově, což se také stalo.

- J. Trapl -

POBALTÍ

„Velká severní cesta“
Pokračování

Hlavní město RIGA leží na řece Daugavě a nás překvapilo svojí mimořádnou upraveností a čistotou. Je to neuvěřitelné, ale na ulici ne najdete ani nedopalek. Že by německá pořádkumilovnost (v historii bylo Lotyšsko často "spravováno" Němci) zapustila tak silně kořeny?

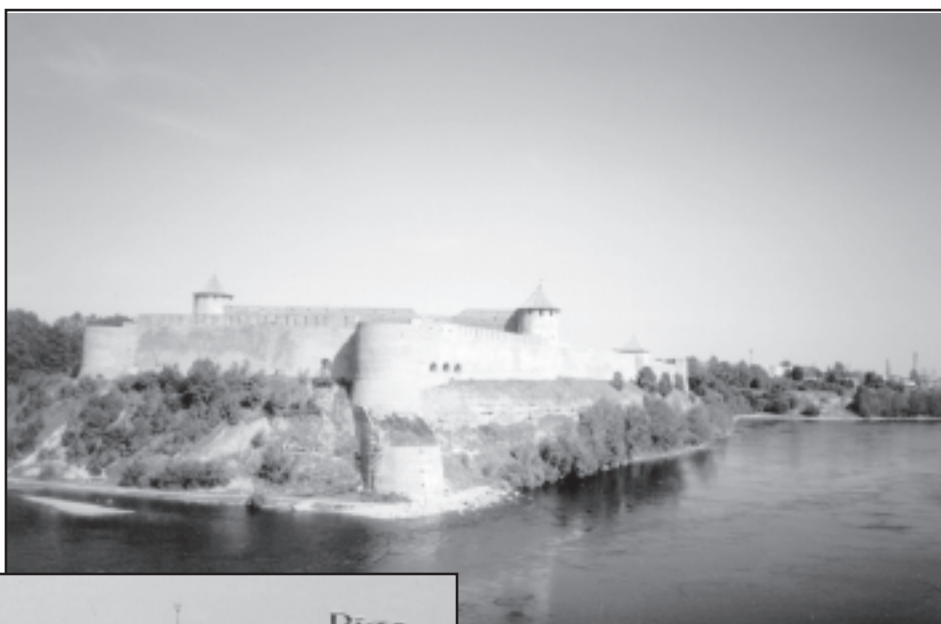
Ve městě můžete obdivovat opravené hanzovní domy, navštívit některou z mnoha galerií moderního umění (Riga je nazývána městem avantgardních umění) nebo si výtahem vyjet na vrchol mohutné kostelní věže a kochat se pohledem na město. Během poledního odpočinku jsme v rozpaleném městě shlédli vystoupení lotyšských mažoret, které bylo součástí přehlídky dechové hudby. Trochu imitace Kmochova Kolína.

Po opuštění hlavního města plníme plán naší cesty a zastavujeme u trosk hradu v Siguldě. Jedná se prý o jedno z nejpokulárnějších míst Lotyšska, ale my už se vidíme spíše někde u vody. To by-

chom snad ani nemuseli jezdit s AQUA CLUBEM. O chvíli později se nám naše představy dokonale zhmotnily a my mohli unavená těla smočit v jedné lotyšské pískárně s průzračně čistou vodou.

Díky mizernému značení jsme měli ten večer problémy už s nalezením hraničního přechodu do Estonska. Tam jsme dorazili jako jediný autobus a tak si nás místní celníci pěkně vychutnali.

Další den strávíme v Estonsku, které má coby nejvyspělejší pobalt-

ská republika nejbližší k přijetí do EU. Často je nazýváme "baltským tygrem" a životní úroveň jeho obyvatel je prý srovnatelná s životní úrovní v naší republice. Na první pohled je toto zřejmé např. na vozovém parku. V historii se i přes násilné spravování Moskvou cítili Estonci spíše součástí Skandinávie - hlavně Finska. Univerzitní město TARTU je dokladem vysoké kulturní úrovně. Zdejší univerzita byla založena v roce 1632 a patří k nejstarším v severní Evropě. Rozlehlý park nám poskytuje příjemný stín a tak se procházíme v místech, kde bychom ve školním roce určitě potkávali davy studentů. Líbí se nám Andělský i Dábský most, ale i altán na Pahorku polibků, kde prý studenti po ukončení studia obřadně pálili své poznámky. Tartu je také známým městem sportu.

Pravidelná dostaveníčka si zde dávají i naši atleti - desetibojaři a oštěpaři.

Po dopoledni stráveném ve městě vítáme možnost odpočinku u vody. Tentokrát se naším útočištěm stává písečná pláž u Čudského jezera. Svoji velikostí by v nás mělo vzbuzovat respekt, ale svojí hloubkou (nebo spíše mělčinou) to u nás prohrálo. Všichni plavání chtíví museli absolvovat vodně turistický pochod směrem od břehu, aby se vůbec mohli ponořit. Ale i tak jsme byli za krátké osvěžení vděční.

Pláže u jezera jsme využili i jako místa k obědu. Ten den byl zrovna na pořadu segedínský guláš s knedlíkem. Líbí vůně linoucí se z autobusu přilákala i jednoho míst-

ního bezdomovce, který se společně s námi bezostyšně zařadil do fronty na jídlo. Měl nejspíš pocit, že přijela nějaká charitativní organizace. Omáčka nezbyla, ale byl rád i za suchou šišku houskového knedlíku.

V celém Pobaltí jsme se často setkávali s lidmi, kteří práci vůbec nemají, nebo jsou nuceni si mizernou finanční situaci vylepšovat přivyděláváním na ulici. Lítost v nás vzbudila např. starší paní v Rize, u které jsme si kupovali pohledy. Překvapila nás dokonalým přehledem o naší republice, několika českými slovy a hlavně tím, že působí jako učitelka. Mnoho jejích kolegů si prý přivydělává stejným způsobem. I tito lidé jsou však vždy oblečení podle evropského standardu. Starší lidé jsou ochotni s vámi promluvit rusky (většinou obdivují vaše znalosti a moc nechápou skutečnost, že jsme z jejich jazyka maturovali), ale mladší ročníky vás nejdříve svým pohledem odsunou někam hodně východně a pak se dají přemluvit ke komunikaci v angličtině. Jediné, co nás opakovaně vrátilo do postsovětské reality v těchto zemích, byla existence tureckých záchodů. Stále jsme nechápali, že lidem, kteří vypadají tak civilizovaně, mohou zařízení tohoto typu vyhovovat.. Naší jedinou záchranou byly rychlojídlny Mc Donald. Od Čudského jezera pokračuje naše cesta po kvalitních komunikacích, jak je v celém Pobaltí běžné, k hraničnímu městu NARVA. Pevnost,

která je tu na estonsko ruských hranicích vybudována, skrývá rozsáhlou expozici představující dějiny země. Samozřejmě se z ní dozvídáme o bohaté kultuře Estonska a nezávislosti na Rusku. Už jsme docela zvědaví, co nás čeká po překročení hranic. Naši zvědavost podpořil i osamělý cyklista, jak se později ukázalo krajan z Bystřice pod Pernštýnem, který jel zbytky země, kde zítra již znamenalo včera, objevovat na kole. V tu chvíli z nás ještě nikdo netušil, co vlastně vstup do této země obnáší. Tak jen pro představu. Přestože je provoz na estonsko ruské hranici minimální, ruští celníci si vás nechají tak 2 - 3 hodiny pěkně uležet. Když vás ani

to neodradí od vstupu do jejich země, začne důkladná pasová kontrola. Vaše jména (popř. i tituly) začne pověřený pracovník přepisovat do azbuky a možná ještě ověřovat, zda nejste mezinárodně hledaný zločinec. Všechno probíhá ručně, protože o něčem takovém jako je počítačová síť, se možná zatím diskutuje pouze v ruských anarchistických kruzích. Průběžně je samozřejmě vystavováno nepřeborné množství "bumáček" a "talónčků". Bez jejich předložení při výstupu ze země nás prý nebudou moci nechat vycestovat! A jako zlatý hřeb našeho podvečerního programu si pěkně vynosíme všechna zavazadla a necháme projet rentgenem. Znač-

nou nedůvěru samozřejmě vzbuzoval náš autobus plný různých "duťin" a tím pádem i potenciálních úkrytů. Jeho dokonalé prohledávání zabralo také hodně času. Jen díky naivní neznalosti ruských poměrů jsme si mohli myslet, že po propuštění z celnice už máme celou anabázi za sebou. Čeká nás však ještě několik závor s uniformovanými příslušníky milice, jejich stále se opakujícími dotazy na počet osob a samozřejmě několik desítek veledůležitých "talónčků". Po této zkušenosti už nikdo z nás nechce nikdy do Ruska po zemi cestovat.

- pokračování příště -
- V. S. -

Pilařství na Šumavě

První záznamy o zpracovávání dřeva na pilách v západošumavských okresech se datují rokem 1617. Největší rozvoj pilařství pak nastal po roce 1870, kdy silná vichřice zničila veliké porosty lesů, které musely být urychleně zpracovány.

Dřevo se sváželo k řekám a potokům, po nichž se částečně opracované plavilo do vnitrozemí, kde se dále zpracovávalo. Zpočátku vznikaly pily u horských statků, které stály v blízkosti potoků s větším spádem a dostatečným stavem vody. Často pohánělo jedno vodní kolo i mlýn. Takových sdružených podniků vzniklo později několik i v našem kraji na křemežském potoce.

Cvrčků mlýn a pila měl také velkou hospodářskou usedlost před Brlohem - orientujeme-li se podle toku potoka. V lukách mezi Rojšínem a Chmelnou stojí 3 mlýny. Červený mlýn, Hamerský a třetí Vackovský za Chlumečským vrchem míval rovněž hospodářství a pilu. Mezi Křemží a Chlumem leží Chlumský mlýn, asi jeden z nejstarších na Křemežském potoce s velkým hospodářstvím, mlýnem, pilou a za prvé

Vackovský mlýn - od západu. Vpravo, za stromy je přístřešek pily.

republiky i s cihelnou asi 300 m nad mlýnem. Do socializace vesnice vše bylo v provozu a prosperovalo. Další mlýn s pilou byl Beranův mlýn, na toku Křemežského potoka, zhruba 1 km pod Chlumským mlýnem. Kde dnes stojí závod Artypa, stávala ještě před rokem 1840 Fučíkova pila. Největší pila, která zpracovává těžbu dřeva z Blanského lesa ještě dnes, je pila ve Mříči. Původně jela na parní pohon, jako jedna z mála šumavských pil. Ze záznamů Život staré Šumavy se dočítáme, že v roce 1900 stávaly na Šumavě jen 2 parní pily.

V provozu je také dosud pila Cvrčkův mlýn v Brloze, která obnovila provoz již v 70. letech a dnes rozšířila zpracování dřeva ještě o truhlárnu. Nové pily vznika-

ly v posledních letech totality v Holubově při JZD Podkleťan Křemže a soukromá pila na Bořinkách v bývalém hospodářství pana Jaroslava Čížka. Po roce 1990 postavil novou pilu pan Rytíř za Loučejí na Doubřavě.

Vraťme se ještě k zevrubnému přehledu o pilařství na celé Šumavě. Po vichřici v r. 1870 a po následné kůrovcové kalamitě, vzniklo v klatovském okrese 18 pil, v Nýrsku a okolí 27 pil, v okolí Kašperských Hor 37 pil, na Sušicku 34 pil, na Prachaticku a Vimpersku 51 pil. Po zpracování kalamitního dřeva a modernizaci pilařství, zůstalo kolem r. 1900 v okrese Klatovy, Sušice, Prachaticy a Krumlov již jen 63 pil. Podobně jako ovlivnila vichřice pilařství po roce 1870, v západ-

ní části Šumavy přispěly k rozvoji tohoto podnikání velké polomy, i u nás na Krumlovsku v roce 1917. V tomto roce o poslední prosincové neděli, způsobila větrná smršť obrovské vývraty a polomy. Jen z Blanského lesa bylo zpracováno až 150.000 m³ dřevní hmoty.

O dřevařském průmyslu a domácí výrobě si připomeneme některé, dnes už zašlé způsoby přepravy a zpracování dřeva. Podklady k článku jsem čerpal z knihy "Život staré Šumavy" od Vlastimila Vondrušky a z Dějin Křemežska, které zpracoval kolektiv kronikářů.

- Z. H. -

Vrchol Kletě asi v roce 1918 - po odstranění polomů.

SPORTOVNÍ OKÉNKO

V sobotu 11. března 2000 proběhl na šumavském Zadově přebor České obce sokolské (ČOS) v běhu na lyžích volným stylem.

Tohoto závodu se zúčastnila i početná skupina lyžařů z naší Tělocvičné jednoty Sokol Křemže. Dosazené výsledky jsou více než potěšující a dokládají, že zimní sporty nejsou křemežským sportovcům ani zdaleka cizí, a to jak dospělým, tak i žákům.

Informace:

Župní přebor oddílu všestrannosti ve sportovní gymnastice žakovských kategorií se bude konat 15. dubna 2000 od 10:00 hodin v tělocvičně ZŠ.

Oznamujeme, že středeční cvičení kalanetiky se pro velký zájem cvičenců přesouvá z přísálí OÚ do budovy mateřské školy.

-BK-

V tvrdé konkurenci se naši umístili takto:

BĚH NA 2 km	Šebestová Kateřina	(1. místo, ml. žáci)
	Mašková Zuzana	(2. místo, ml. žáci)
	Šebesta Jan	(4. místo, ml. žáci)
BĚH NA 3 km	Martínková Hana	(2. místo, st. žáci)
	Mašek Petr	(3. místo, st. žáci)
	Jandová Tereza	(3. místo, ml. dorost)
	Příbíková Jana	(4. místo, ml. dorost)
BĚH NA 5 km	Hasalová Nikola	(5. místo, ženy do 36 let)
	Mikešová Marie	(8. místo, ženy do 36 let)
	Zimmermann Pavel	(6. místo, muži do 36 let)
	Janda Martin	(5. místo, muži nad 36 let)
	Šebesta Zdeněk	(9. místo, muži nad 36 let)

INFORMACE • INFORMACE

POPLATEK ZE PSŮ

Upozorňujeme majitele psů, že poplatek ze psů na r. 2000 musí být zaplacen nejpozději **do 31. května 2000.**

ZÁLOHA NA VODNÉ A STOČNÉ za duben se vybírá ve dnech:

- 12. dubna 2000 12:30 - 17:00 h
- 13. dubna 2000 12:30 - 16:00 h
- 14. dubna 2000 12:30 - 14:30 h

v jídelně Domu služeb
ve Křemži.

PŘIHLÁŠKY DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ředitelství Mateřské školy Chlum a Křemže upozorňuje rodiče, kteří mají zájem o umístění dětí do těchto zařízení, že přihlášky na školní rok 2000 - 2001 se přijímají v mateřských školách

do 31. května 2000.

Předepsané formuláře si můžete vyzvednout u ředitelky těchto mateřských škol.

- Svobodová J., Motejlová P.-

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NARODILI SE NOVÍ OBČANCI

Natálie PANSKÁ
2. 3. 2000, Křemže

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Jan PLÁNSKÝ
Mřič - 75 let

Jan JAKL
Loučej - 80 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

Jaroslav ČÍŽEK
Křemže - 75 let

Jiří DOMIN
Chlum - 52 let

Jakub ŠIMEČEK
Lhotka - 83 let

INZERCE

Sdružení M I F E R nabízí:

- tesařské a pokrývačské práce,
- montáž sádrokartonu v půdních vestavbách,
montáž podlah.

Adresa: Karel MIESBAUER
Křemže - Náměstí 39
tel: 0337/741443
mobil: 0602/43820

KOVÁRNA

KŘEMŽE

fa V & V servis,
Budějovická 129,
Křemže

tel. 0337/741508,
0602/480905,

PROVÁDÍ:

- práce kovářské
- zámečnické
- opravárenský servis

Prodám garáž

u Starostenského rybníka.

Cena dohodou.
tel. č.: 741 721
Al. Kubera

DOMOVNÍ ODPAD

Od května letošního roku
se bude vyvážet domovní
odpad 1 x za 14 dní, a to vždy

každý lichý čtvrtek
(tj. 4. 5., 18. 5., 1. 6., ...)

UHLÍŘSTVÍ
ŠÁLEK

PRO SVÉ ZÁKAZNÍKY PŘIPRAVILO AKCI

TOPTE LEVNĚ

od 1. dubna

můžete zakoupit naše hnědé uhlí, koks
brikety a černé uhlí

NEJLEVNĚJI

V ROCE

navíc můžete získat
u objednávek na více než 30 q paliva

SLEVU 100,- Kč

objednávky denně pondělí až pátek 7.00 - 15.00 h.

tel.: 038/796 56 60
038/725 04 17

PO PŘEDLOŽENÍ TOHOTO KUPONU PŘI PLACENÍ SLEVA 100 Kč